

dighedens Ret ligeoverfor Ministeren; men der har været Tale om at hævde Rigsdagens Ret ligeoverfor Ministeren, men den har Ingen angrebet. Det, jeg har talt om, er Finantsudvalgets Berettigelse til en hel Del af de Skridt, som det har gjort; dette er noget Andet, thi det er endnu ikke Bevillingsmyndigheden.

Bojsen: Det ærede Medlem for Frederiksberg Amts 3die Valgkreds (Dinesen) ankede over den ærede Ordførers Optræden i denne Sag og udtalte, at den Praxis, som Administrationen hidtil har kunnet følge i at tage Hensyn til Ordførers Motivering her i Salen af de gjorte Indstillinger med Hensyn til deres Fortolkning, ikke længere skulde kunne følges, naar Ordføreren ikke i sine senere Udtalelser her tillige kunde give Mindretallets Anskuelse Udtryk. Jeg har opfattet det ærede Medlems Udtalelser paa denne Maade, og jeg tror ikke, at de kunne fortaas anderledes. Derfor altsaa det ærede Medlem antager, at Administrationen ikke kan tage Hensyn til Motiveringen her i Salen, uden forsaavidt Mindretallets Anskuelse finder sit Udtryk gennem den, er dette fuldkomment rigtigt; men jeg maa fremdeles hævde, at, naar der er Tale om den Betydning, som Thinget lægger i de gjorte Indstillinger og Afgjørelser, saa søger man dette Spørgsmaal besvaret ved Ordføreren for Thingets Flertal, og saalænge denne Anskuelse ikke bliver modsagt eller de Ytringer, som den ærede Ordfører fremkommer med paa Flertallets Vegne, ikke blive modsagte fra dette selv, saalænge skulle de gaa og gjælde for at være Udtryk for dette Things Flertals Mening.

Dinesen: Det Ord Mindretal nævnedes jeg ikke, da jeg talte forrige Gang. Det, jeg talte om, og det, jeg ønskede, var, at der var en saadan Objektivitet i Ordførers Fremstilling af de Spørgsmaal, hvori Udvalget har været enig, at den ramte det Hele. Jeg talte hverken om Flertallets Indstillinger eller om Mindretallets, men kun om Nødvendigheden for os, der ikke tænke som den ærede Ordfører, af at tage Forbehold, naar han gaar saa vidt i alle mulige og umulige Retninger, som han gjør, ogsaa i de Spørgsmaal, i hvilke vi have været enige med Hensyn til den Indstilling, som foreligger.

Ordføreren (Berg): Lige overfor en saa almindelig Beshyldning skulde det ærede Medlem fremkommet med et enkelt Bevis. Det ærede Medlem er vist overordentlig vanskeligt at tilfredsstille; han kan her fremkomme med Grunde, som maaske paa vedkommende Sted ikke ere anede, og saa dybt kjender jeg ikke det ærede Medlem, at jeg skulde her kunne fremsføre, hvad han ikke tidligere har fremsført, det er en Objektivitet, som det forekommer mig, at man ikke kan for-

lange af noget Udvalgs Ordfører; men jeg glæder mig til at turde paastaa, at det ærede Medlem ikke skal kunne vise noget Exempel paa, at jeg ikke har søgt at vise — jeg kan jo overfor hvert enkelt Medlem have været mere eller mindre heldig — den Objektivitet, som er fornøden i saadanne Tilfælde, og som er loyal overfor Finantsudvalget. Men naar Finantsudvalgets Mindretallets Medlemmer undlade at anføre Grunde for deres Forslag i Udvalget og lade, som om de gaa ind under den almindelige Betragtning og saa her i Salen under Forhandlingerne — det være sagt her, lad os ligesaa gjerne strax sige det ved den første Forpostfægtning — rykke frem med Grunde, som man aldrig har anet eller kjendt, og forlange af Udvalgets Ordfører, at han skulde begrunde disse, bevege de sig saa langt ud paa det Urimeliges Grund, at jeg tror at maatte begynde med at nedlægge en Indsigelse mod den Udsærd, og ellers vil jeg foreslaa de ærede Medlemmer, at de revidere Betænkningen om igjen, og da fremsføre deres Betragtninger paa de enkelte Punkter, hvor de, som det ærede Medlem for Viborg Amts 2den Valgkreds (Ansjer) ville staa som Mindretal, saa at det bliver udpræget i Skrift og paa Tryk, saa at Thinget og Ministeriet kunne faae at vide, hvad der er Thingets Mening baade gennem Ordføreren og gennem Afstemningerne, saa at de ikke skulde forvekle dette eller hint Medlems subjektive Opfattelse med den almindelige Betragtning, som ligger til Grund for en Afstemning.

Dinesen: Jeg er ikke rykket frem med Grunde, som Finantsudvalget aldrig har kjendt; men det tør jeg paastaa, at Ordføreren i Spørgsmaalet under Nr. 52 gjorde, Lidenden vil vise det, og hvad den ærede Ordførers Forlangende angaar, at jeg skal staffe Bevis for et enkelt Tilfælde, fører jeg det her ved hans Udtalelser om Spørgsmaalet i Betænkningen under Nr. 52, og naar Lidenden kommer til at foreligge med det ærede Medlems Udtalelser i denne Sag, skal den kunne vise, at han er rykket frem med Grunde i denne Sag, som vi aldrig have kjendt i Udvalget.

Ordføreren (Berg): Skulde man forlange af Ordføreren, at han skulde kunne sige i Udvalget, hvorledes han i Salen skulde svare paa Ministerens Udtalelser, som endnu ikke vare faldne, og som han ikke kjendte? Det viser det ærede Medlem, til hvilken topmaalt Urimelighed den Forbring, at det enkelte Medlem stiller sine Anskuelser op mod Udvalget, kan føre. Det ærede Medlem vilde forlange, at jeg skulde have siddet i Udvalget og mundtlig forklaret, hvorledes jeg vilde svare paa Udtalelser fra Ministeren, som maatte falde her i Salen, uagtet jeg ikke kjendte dem i Forveien; det ligger i det ærede Medlems Udtalelse. Forøvrigt maa Enhver sige sig selv, at om